

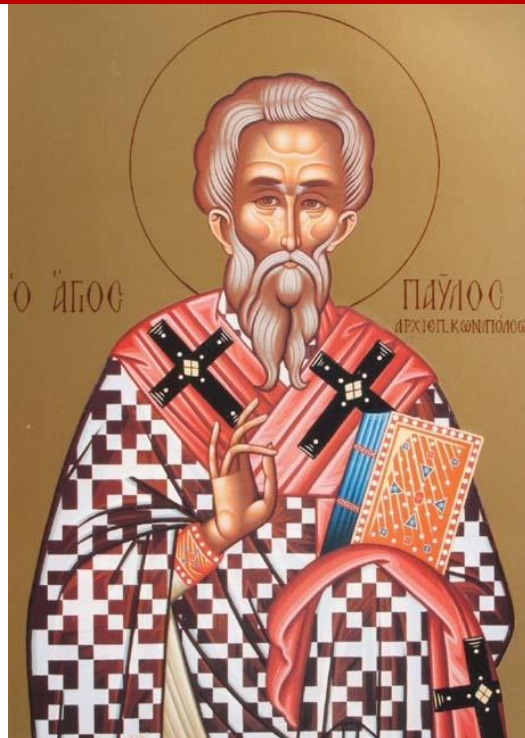
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Павло Ісповідник,
Архиєпископ
Константинопольський**

**St. Paul the Confessor,
Archbishop of
Constantinople**

**Saint Paul le Confesseur,
L'Archevêque de
Constantinople**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«Якщо бажаєте Пастиря, котрий вас учитиме, і котрий сятиме чеснотами, то вибирайте Павла»

На 19-го листопада за Григоріянським календарем (тобто 6-го листопада за Юліянським) ми святкуємо пам'ять Єпископа, якого життя було сповнене суперечками, терпіння, засланням і на останку й мученичою смертю з рук супротивників Віри Православної.

Мова йде про Павла I, Сповідника й Архиєпископа (тобто Патріярха) Константинопольського, який прославив Господа своєю мученичою смертю, підчас служіння Св. Літургії на засланні в м. Кукузі в Вірменії. Його задушили власним Єпископським Омофором.

Коли його попередник, Св. Олександр, лежав на смертному ложі, то представники засмученої пастви запитали його, кого б він пропонував своїм наступником. Святий Владика відповів: «Якщо бажаєте Пастиря, котрий вас учитиме, і котрий сятиме чеснотами, то вибирайте Павла але якщо бажаєте просто відповідну людину з зовнішніми окрасами вибирайте

Македонія». І паства вибрала Павла.

Св. Павло походив з Солуні. Був він писарем Св. Олександра і прийняв був висвяту на Диякона а потім і на Священника. Поступив він на Престол святого попередника приблизно в р. 337-му. Йому сильно супротивлялася партія Арійців, яка знайшла друга в імператору, Констанцію II, який був обурений, що вибрали Павла без його згоди та навіть присутності. Отож він його зняв з Престолу і на його місце назначив Євсевія Нікомедійського (який відомий тим, що охрестив Імператора Константина, доброчинця Християн, який був очолював Нікейський Собор в р. 325-му).

Після смерті Євсевія в р. 341-му Павла повернули на Престол але Арійці все одне не погоджувалися з вибором пастви. Вони таки висвятили вищезгаданого Македонія, наперекір йому. Це довело до кривавого повстання і імператор наказав вигнати Павла з міста.

Павло втік до Риму разом з іншим славним вигнанцем, Св. Афанасієм Олександрійським, героєм Нікейського Собору, трудами якого утверджено, що Господь наш Ісус – одноістотний («гомоузіос») з Отцем, що й ісповідувати будемо навіки. Цих вигнанців Православ'я ради рішуче підтримав тодішній Папа Римський, Юлій I.

Павло повернувся до Константинополя за підтримкою брата Констанція, Констанца. Та Констанца скоро по цьому вбили а Павла знову заслали і це ж на заслання сильні світу цього вчинили останній свій удар проти Святого Владики.

Моці Св. Павла повернув до Константинополя Імператор Феодосій в р. 381-му. Там вони перебували до р.1236-го коли їх привезли до Венеції, де згідно з «Прологом з Охріда» Св. Миколая Велиміровича вони знаходяться й до нині.

Помимо насилля та суперечок, які тривають і до нині, Христова Церква продовжує проголошувати переможно та радісно, що Господь наш, Ісус з Лазарету, єдина справжня Людина, в повному розумінні того слова, Якого прагнемо наслідувати рівночасно є істиний Бог, одноістотний з Отцем, Джерелом Божества і всього, що тільки є. У Ньому ж ми маємо причастя з Богом, утверджені в дорозі до досконалої людськості (яку бачимо в Ісусі, поєднану з Божеством), а також **уже** маємо єдність зо всіма, котрі теж ідуть по цій дорозі – хоч ця єдність ще має бути повністю виявлена. Так і буде на кінець віку, як і проголошуємо в Символі Віри, якого Павло, Сповідник Константинопольський, допоміг утвердити.

Святителю Павле, Сповіднику Константинопольський, провадь і зберігай нас на дорозі Істини сьогодні і навіки! Нехай будуть єдиними наша віра і наша життя доки проміне ніч і настане Вічний День! Амінь.

**St. Paul the Confessor,
Archbishop of
Constantinople**

"If you desire a shepherd who will teach you and who will shine with virtues, choose Paul"

On November 19 on the Gregorian Calendar (which is November 6 on the Julian) we celebrate the memory of a Bishop whose life was marked by controversy, suffering, exile and finally martyrdom at the hands of those who opposed his Orthodox Faith.

It is Paul I, Confessor and Archbishop (that is, Patriarch) of Constantinople who glorified the Lord by his martyrdom in 350, as he celebrated the Divine Liturgy during his exile in Cucusus in Armenia. He was strangled with his own Episcopal Omophorion.

As his predecessor upon the throne of Constantinople, St. Alexander, lay upon his death bed, members of his sorrowing flock asked him who he would recommend to succeed him. He responded: "If you desire a shepherd who will teach you and who will shine with virtues, choose Paul; but if you only want a suitable man, externally adorned, choose Macedonius." Paul was the man chosen for the post.

St. Paul was from Thessalonica. He had been St. Alexander's secretary and had been consecrated to the Diaconate and then the Priesthood. He succeeded the Saint about 337. The Arian party was violently opposed to him. They found an ally

**Saint Paul le Confesseur,
L'Archevêque de
Constantinople**

«Si vous voulez un berger qui va vous enseigner et qui brillera de vertus, choisissez Paul.»

Le 19 novembre sur le calendrier grégorien (soit 6 novembre sur le julien), nous célébrons la mémoire d'un Évêque dont la vie a été marquée par la controverse, la souffrance, l'exil et enfin le martyre aux mains de ceux qui se sont opposés à sa foi orthodoxe.

C'est Paul I, Confesseur et l'Archevêque (c'est-à-dire le Patriarche) de Constantinople qui a glorifié le Seigneur par son martyre en 350, alors qu'il célébrait la Divine Liturgie pendant son exil en Cucuse en Arménie. Il a été étranglé avec sa propre omophorion épiscopale.

Quand son prédécesseur sur le trône de Constantinople, Saint-Alexandre, se coucha sur son lit de mort, les membres de son troupeau affligé lui demandèrent qui il recommandait pour lui succéder. Il a répondu: «Si vous voulez un berger qui va vous enseigner et qui brillera de vertus, choisissez Paul, mais si vous ne voulez qu'un homme convenable, orné extérieurement, choisissez Macédonios». Paul était l'homme choisi pour le poste.

Saint Paul était de Thessalonique. Il avait été le secrétaire de Saint Alexandre et avait été consacré au Diaconat et la Prêtrise. Il a réussi le Saint environ 337. Le parti arien a été violemment opposé à lui. Ils ont trouvé un allié dans l'empereur, Constance II, qui a été irrité que le choix de Paul

in the Emperor, Constantius II, who was irritated that Paul's selection had occurred without his consent or even presence. He had him deposed and replaced with Eusebius of Nicomedia (who is distinguished for having baptized the Emperor Constantine, the benefactor of Christians who had presided at the Council of Nicea in 325).

After Eusebius died in 341, Paul was restored to his throne but the Arians would not make peace with this choice of the people. They consecrated the above-mentioned Macedonius in opposition to him. This led to a violent uprising and the emperor ordered Paul driven from the city.

Paul fled to Rome with another famous exile, St. Athanasius of Alexandria, the hero of the Council of Nicea, by whose labours the teaching that our Lord Jesus is consubstantial ("homoousios") with God the Father was established – and remains forever. These exiles of Orthodoxy were firmly supported by the Pope of Rome of the time, Julius I.

Paul returned to Constantinople supported by Constantius' brother, Constans. However Constans was killed shortly thereafter and Paul was again exiled. It was in exile that the final blow of the powerful of this world was struck against the saintly Bishop.

His relics were returned to Constantinople by Emperor Theodosius in 381. There they remained until 1236 when they were brought to Venice, where they remain until this day according to

avait eu lieu sans son consentement ou même présence. Il l'avait destitué et remplacé par Eusèbe de Nicomédie (qui se distingue pour avoir baptisé l'empereur Constantin, le bienfaiteur de chrétiens qui avaient présidé au Concile de Nicée en 325).

Après qu'Eusèbe est mort en 341, Paul a été rétabli sur son trône, mais les ariens ne voudraient pas accepter ce choix du peuple. Ils consacrèrent Macédonios mentionné ci-dessus en opposition à lui. Cela a conduit à une révolte violente et l'empereur ordonna Paul chassé de la ville.

Paul s'enfuit à Rome avec un autre exilé célèbre, Saint-Athanase d'Alexandrie, le héros du Concile de Nicée, dont les travaux par l'enseignement que le Seigneur Jésus est consubstantiel («homoousios») avec Dieu le Père a été établi - et demeure toujours. Ces exilés de l'orthodoxie ont été fermement soutenus par le Pape de Rome de l'époque, Julius I.

Paul est retourné à Constantinople soutenu par le frère de Constance, Constans. Cependant Constans a été tué peu de temps après et Paul a de nouveau été exilé. Il était en exil que le dernier coup de puissants de ce monde a été frappé contre le saint Évêque.

Ses Reliques ont été retournées à Constantinople par l'empereur Théodose en 381. Ils y restèrent jusqu'en 1236 quand ils ont été amenés à Venise, où ils restent jusqu'à ce jour selon Saint Nicolas Vélímírovic dans son «Prologue d'Ohrid».

Malgré toute la violence et la discorde - qui continue à ce jour, l'Église du Christ continue à proclamer

St. Nikolai Velimirovic writing in his "Prologue from Ochrid".

Despite all violence and contention – which continue to this day, the Church of Christ continues to victoriously proclaim the joyous news that our Lord Jesus of Nazareth, the one fully Human man whom we aspire to imitate, is also truly Divine, being of one essence with the Father, the Source of Divinity and all that is. In Him we have communion with God, are established upon the road to perfect humanity (which we see in Jesus to be one with divinity) and are also **already** one with all who are upon this road – although that unity is yet to be fully manifest. It will so be at the end of time, as we proclaim in the Creed which Paul of Constantinople helped to establish.

Saint Paul, Confessor of Constantinople, guide and preserve us in the way of Truth today and forever. May our faith and our lives be one until the night is past and the eternal Day dawns forevermore! Amen.

victorieusement les nouvelles joyeuses que notre Seigneur Jésus de Nazareth, le seul Homme pleinement humain qui nous aspirons à imiter, soit aussi véritablement divin, étant d'une essence avec le Père, la Source de la Divinité et tout ce qui est. En Lui nous avons la communion avec Dieu, nous sommes établis sur la route de l'humanité parfaite (ce que nous voyons en Jésus être un avec la divinité) et nous sommes aussi **déjà** un avec tous ceux qui sont sur cette route - bien que l'unité reste encore à être pleinement manifeste. Il sera ainsi à la fin des temps, comme nous le proclamons dans le Credo que Paul de Constantinople a aidé à établir.

Saint Paul, Confesseur de Constantinople, guides-nous et préserve-nous dans la voie de la Vérité aujourd'hui et éternellement. Que notre foi et nos vies soient un jusqu'à ce que la nuit est passée et le Jour éternel se lève pour toujours ! Amen.